

Forløsning i undergangen

2. søndag i advent 2022.

Prædiken i Martinskirken og Gratiakirken LGJ

Evangelium: Lukas 21,25-36

Jesus sagde: "Og der skal ske tegn i sol og måne og stjerner, og på jorden skal folkene gribes af angst, rådvilde over havets og brændingens brusen. Mennesker skal gå til af skræk og af frygt for det, der kommer over verden, for himlens kræfter skal rystes. Og da skal de se Menneskesønnen komme i en sky med magt og megen herlighed. Men når disse ting begynder at ske, så ret jer op og løft jeres hoved, for jeres forløsning nærmer sig." Og han fortalte dem en lignelse: "Se på figentræet og alle de andre træer. Så snart I ser dem springe ud, ved I af jer selv, at sommeren allerede er nær. Sådan skal I også vide, når I ser dette ske, at Guds rige er nær. Sandelig siger jeg jer: Denne slægt skal ikke forgå, før alt dette sker. Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal aldrig forgå. Tag jer i agt, så jeres hjerte ikke sløves af svir og drukkenskab og dagliglivets bekymringer, så den dag pludselig kommer over jer som en snare; for den skal komme over alle dem, der bor ud over hele jorden. Våg altid, og bed om, at I må få styrken til at undslippe alt det, som skal ske, og til at stå foran Menneskesønnen."

Nåde og fred fra Gud vor Fader og fra Jesus Kristus, vor frelser!

Fire afsnit: Først det håbløse, som fylder med angst og frygt. Derpå Forløsningen, som nærmer sig. Og så en lignelse, der vender det håbløse til håb. Og til sidst opfordring til at være årvågne.

1) Det håbløse, som fylder med angst og frygt

Jesus taler om kriser, som har ramt og vil ramme alle mennesker på jorden. ***"Og der skal ske tegn i sol og måne og stjerner, og på jorden skal folkene gribes af angst, rådvilde over havets og brændingens brusen. Mennesker skal gå til af skræk og af frygt for det, der kommer over verden, for himlens kræfter skal rystes."***

Alle mennesker ved noget om det. Sygdom, død og jordens undergang skaber overskrifter i medierne. Alligevel bryder ingen af os om at tale om det, når det bliver personligt. Og slet ikke, når der ikke er noget håb. Men Jesus Kristus taler om disse tunge emner med håb og myndighed. For han er Herren. Alt er skabt ved ham og til ham. Alt består ved ham. Han taler til os fra Faderen. Og han kommer igen og dømmes levende og døde. Det bliver som han siger.

Jesus taler om *angst, rådvildhed, skræk og frygt for det, der kommer over verden*. Og ind i denne frygt er han kommet med håb om frelse.

* *Angst* griber os, når noget ukendt har ramt, og når man ikke ved og ikke forstår, hvad det er. Den er ikke til at ryste af sig.

* *Rådvildhed*: Jesus forklarer, at angsten kommer pga rådvildhed over "havets og brændingens brusen". Rådvildhed pga en magter, ikke behersker: uhelbredelig sygdom i krop og sjæl; krig, sult eller jordskælv; en skyld, som er alt for stor og mægtig i ens liv.

* *Skræk*: Når det går op for os, at der ikke er nogen udvej, bliver vi skrækslagne. Uden hjælp, går vi til.

* *Frygt*: Når undergangen kan ikke længere kan benægtes eller undviges, da indtræffer frygten som en permanent tilstand, fordi det, der kommer, er uafvendeligt. Og der ikke er nogen løsning.

2) Forløsningen, som nærmer sig

Men der er en løsning. Jesus kalder den for FORLØSNING. Den kommer ikke fra os selv, ikke fra Forenede Nationer, ikke fra menneskerettighedsforkæmpere, ikke fra COP-møder i Egypten, Paris eller København. Ikke fra det, verdens regeringer kan blive enige om. Forløsningen kommer fra ... fra Menneskesønnen! Jesus siger: ***"Og da skal de se Menneskesønnen komme i en sky med magt og megen herlighed. Men når disse ting begynder at ske, så ret jer op og løft jeres hoved, for jeres forløsning nærmer sig."***

Hvad Jesus her fortæller, kan vi kun se i Evangeliet! Løsningen findes ikke i naturen eller i verdenshistorien. Her er kun tegn på skaberværkets skønhed og undergang; vi ser, at døden får det sidste ord; vi ser, at få måneder med krig kan nedbryde, hvad en nation byggede op over årtier. Forløsningen

må åbenbares for os af Gud, hvis vi skal se og tro den. Og det gør han i Den hellige Skrift, bibelen. Han gør det i evangelierne, Matthæus, Markus, Lukas og Johannes-evangeliet. De var øjenvidner og hørte, hvad Jesus sagde. Og gennem dem fortæller Jesus det til os. Skal vi have håb og tillid, da skal Gud tale ind i vore hjerter, så vi ser Menneskesønnen, Jesus Kristus.

Da han blev født, sagde englen til hyrderne: ”Frygt ikke!” Og da han opstod fra graven, sagde englens til kvinderne: ”Frygt ikke!” Og han sagde det selv igen og igen til mennesker: ”Frygt ikke. Dine synder tilgives dig!” Han sagde: ”Jeg er opstandelsen og livet, den som lever og tror på mig skal aldrig i evighed dø!”

I dag fortæller han, at han **kommer i skyen med magt og megen herlighed**, når alt det frygtelige kommer over jorden. Når vores verden går under, skal vi se Jesus. Det gælder, når vores personlige verden går under. Han er hos os på vort dødsleje. Vor forløsning nærmer sig. Han kommer som vores forløser og giver os sit legeme og blod her i kirken, men også på sygelejet. Vi ser korset og Jesus på korset. Og der bliver bedt Fadervor. Og vi får lov at høre Jesus sige fra sit kors: ”Fader tilgiv dem!” Og: ”Sandelig siger jeg dig, i dag skal du være med mig i paradiset.” Og: ”Det er fuldbragt!”. Og da kan vi bede, som Jesus bad: ”Fader, i dine hænder betror jeg min ånd.” - I Lukas 24 fortælles, hvordan forløsningen kom til to disciple på vej til Emmaus. De sagde til den fremmede følgesvend: ”Vi havde håbet, at Jesus var ham, der skulle forløse Israel!” Og derpå viste den fremmede – som var Jesus!! - at det netop var, hvad der skete med hans korsdød. Han viste dem det ud fra Skriften. Deres forløsning var hos dem. Og han er også hos os. Og han brød brødet, og de genkendte ham.

”Jeres forløsning nærmer sig.” Læg mærke til, at det ikke er os, der skal tage os sammen og komme til vores forløsning. Det er vores forløsning, der kommer til os. Det sker, når Jesus kommer i sit ord og i nadveren. Da er forløsningen hos os. Der er noget godt på vej.

3) En lignelse, der vender det håbløse til håb

Jesus taler dette håb ind i det håbløse, ind i undergangen, ind i forureningen, ind i sygdommen og ind i lidelsen i verden. Vi har håb, fordi han kommer til os i Evangeliet, ved dåben og i nadveren. Hør hans lille lignelse: **”Se på figentræet og alle de andre træer. Så snart I ser dem springe ud, ved I af jer selv, at sommeren allerede er nær. Sådan skal I også vide, når I ser dette ske, at Guds rige er nær. Sandelig siger jeg jer: Denne slægt skal ikke forgå, før alt dette sker. Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal aldrig forgå.”**

”Når alt dette sker” –det, der kan gribe os med angst, gøre rådvilde, fylde med skræk og frygt – da skal vi vide at Guds rige er nær. Når sygdom rammer og du skal dø, da er din forløsning nær. Når verden er af lave og ved at gå i stykker, da er det ikke efteråret og vinteren, der er nær, men sommeren. Ligesom når figentræet springer ud.

Selv om himmel og jord forgår, skal Guds kirke ikke forgå. Jesus lover det: **”Denne slægt skal ikke forgå.”** Den skal leve, indtil alt dette er sket. Og den vil overleve det. Den slægt er alle jøder og hedninger, som ved troen på Guds løfter og troen på Kristus fik håb fra Gud og så Jesus på korset som deres frelser. De vil overleve det. Det sørger Gud for. To ting forgår aldrig: **”Guds folk og Guds ord!”** Se Jesus i ordet. Her ser du din Forløser. Og han følges med dig og forløser dig også til sidst. Han siger: **”Den, som tror og bliver døbt skal frelses.”** (Mark 16,16). Og: **”Jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.”** (Matt 28,20).

4) Og Jesus afslutter med opfordringen til at være årvågne

”Tag jer i agt, så jeres hjerte ikke sløves af svir og drukkenskab og dagliglivets bekymringer, så den dag pludselig kommer over jer som en snare; for den skal komme over alle dem, der bor ud over hele jorden. Våg altid, og bed om, at I må få styrken til at undslippe alt det, som skal ske, og til at stå foran Menneskesønnen.” Vi har dårlige hjerter, som let sløves. Derfor kalder Jesus på os og siger, at vi skal tage os i agt, våge og bede. Ellers vil vi leve livet i fornægtelse af synd, død og dom. Og da vil vi med lethed leve uden Menneskesønnen, uden Jesus, som er vor forløser og frelser.

Hvordan tager vi os i agt, så undergangen ikke kommer bag på os? ”Ved at stå foran Menneskesønnen.” Det gør du, når du lytter til hans ord. Da står han foran dig! Og det gør du, når du modtager den hellige nadver. Han er hos dig med sit legeme og blod. Og han forener sig med dig. Sådan kan vi møde undergangen med håb. Vores forløser nærmer sig til os og følges med os i denne adventstid. Amen.